

OVODNE GODINA RASPLETA

ŠIBENIK

GLASILO ŽUPANIJE ŠIBENIKA

GOD. XXXII.
BROJ 1590

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 20. lipnja 1994.

ENAKUNA

Krešimirov je grad odigrao povijesnu ulogu u domovinskom ratu zahvaljujući odlučnosti i hrabrosti ovih boraca. Ovo je prijelomna godina, godina raspleta za Hrvatsku i moramo biti spremni na sve, kazao je šibenskim braniteljima general zabora Janko Bobetko, prilikom obilježavanja treće obljetnice osnivanja 113. brigade Hrvatske vojske

stranica 4.

SVEĆANO OTVOREN
34. MEĐUNARODNI
DJEČJI FESTIVAL

EVO GRADA I NJEGOVA FESTIVALA

Mir, mir, mir do neba — kao da kažu dječje ispruzene ruke

Festival i Šibenik na svečanom su otvaranju pozdravili mr. Paško Bubalo, župan Šibenski, izaslanik pokrovitelja Festivala dr. Franje Tuđmana prof. Vinko Nikolić, te predstavnik UNICEF-a u Hrvatskoj dr. Christoph Konrad. Svi su oni Šibeniku, Šibenskoj djeci i djeci u Hrvatskoj poželjeli mir, a Festival se nakon dvije ratne godine u naš grad vratio s oko stotinu programa koje će do završetka Festivala 2. srpnja izvesti kazališne skupine iz Austrije, Japana, Ukrajine, Italije, Španjolske i Kanade, dok će Hrvatsku predstavljati kazališta iz Zadra, Osijeka, Malog Lošinja, Splita, Rijeke, Zagreba, Dubrovnika, Slavonskog Broda i Čakova. Pripremljen je i sadržajan noćni program za odrasle

Stranica 3.

NEKA FESTIVAL POĆNE!

OBILJEŽENA PRVA OBLJETNICA SMRTI KOŠARKAŠKOG VELIKANA DRAŽENA PETROVIĆA U RODNOM ŠIBENIKU

ŠIBENIK DRAŽENU - DRAŽEN ŠIBENIKU

Dražen je nadisio košarku i dosegao vječnost. — Šibenik, njegovi bližnji i prijatelji svjedočili su to na Baldekinu

Stranice 6. i 7.

SA 8. SJEDNICE GRADSKOG POGLAVARSTVA

POST SCRIPTUM

EUFORIJA

Prof. Marijan Filipović u jednom džepnom izdanju rječnika stranih riječi iz 1962. g., euforiju definira kao »veselost teških bolesnika, koji ne osjećaju opasnost«. Može li se u kontekstu takva poimanja euforije i ovo stanje u kojem je Šibenik zadnjih nekoliko predfestivalnih dana krstiti istim imenom? Je li Filipovićevu tumačenje prevladano samo zbog okolnosti da je euforičnost tijekom vremena postala osobitost ovoga naroda koji joj olako, često i posve nerazložno, pada u zagrljav? Ako je tomu tako, može li se reći da je euforija u nas zapravo stanje duha nenevniklog na kolektivno dogadanje radosti? Na pokret većeg broja ljudi, na svojevrstan hepening? Utoliko, Filipovićista ima pravo kada u objašnjenju rečenog izraza dodaje kako oni koji euforiji podliježu ne osjećaju opasnost. Opasnost od letargije i klonuća koje nakon uzburkanih osjećaja slijedi. Opasnost od nedogadanja, od marginaliziranja života i tristosti neiskorištenog vremena. Samo neaktivan život podliježe euforiji.

A Dječji festival svake godine stiže nam u isto vrijeme i čini to duge 34 godine. Bez greške, po planu i programu, a opet mi kao da smo zatečeni. I baš nam se dogodi da se sva dogadanja ovog grada, ove Županije, koncentriraju u dva-tri početna festivalska dana. Slave festivalci, slave djeca, ali slave i vojnici, slavi 113. brigada, novoimenovani »Bribirski knezovi« (ime vojarne na Pećinama) ugošćuju prvog među hrvatskim vojnicima, generala Zbora Janka Bobetka, slave i političari, gradski i županijski, jer gdje bi slavlja mogla bez njih, i eto ti euforije, koja imaju učinkan trenutnog terapeutskog djelovanja, lijeka s prividnim učinkom, anestetika s kratkotrajnim snom. Poslije budenja sve što smo pred vratima »veselog teatra« ostavili, čeka nas još rogovatnje i stvarnije. Euforija, dakle, probleme ne umanjuje, a pogotovo ne eliminira, tek ih privremeno udaljuje iz vidokruga. Hoće li radost ovogodišnjeg šibenskog slavlja kojemu se prepusta redovito svake godine u isto vrijeme, biti imalo »tanja« zbog okolnosti da su nam »uskratili« vatromet? Računali su valjda da je ovome gradu »vatrometa« tijekom ratnih godina bilo i previše, te nas nerado ovim uobičajenim slavljeničkim dekorom podsjećaju na neke druge rakete. Ili su moguće sve zalihe ispučali za mnogo većeg i značajnijeg državnog svetkovanja na Medvedgradu...?

A nama preporučuju pacificirani oblik noćnog nebeskog sijaja, te apeliraju na sve vlasnike manjih brodica da u satima festivalske noći ispolje u luku i upale fenjere, lampadine, što im se već nade pri ruci, važno je tek da svijetli i time kompenzira nedostatak vatrometne radosti. Pa dobro, neka je i tako, oni koji se tek jednom godišnje raduju zadovoljni su i s malim, a poslije kako bude. Pravo je pitanje zašto akumulirana energija koja u pravilu eksplodira u ovim ranljitim danima Festivala s kojim se, Bogu hvala, svi dičimo jer je to sve što imamo na razini državnog pokroviteljstva, ne rasporedimo pravilnije. Možda bismo se tada kreativno radovali češće, moguće bi se to vidjelo i u fizionomiji ovog grada, a zašto ne vjerovati da bi tada i gosti zalazili u naše kale redovitije, da bi ih bilo znatno više i naposjetku, da bismo im svojom učestalom ponudom stvorili naviku da nas pohode, da nas respektiraju i od nas očekuju.

D. BLAŽEVIĆ

TRAJEKTNA PUTNIČKA LUKA U »LUCI«

Na sjednici Gradske poglavarske održanoj u četvrtak 16. lipnja, članovi Poglavarstva su se jasno odredili prema konačnom prijedlogu realizacije trajektno putničke luke na gatu Vrulje, kao što je to zatražio Upravni odbor poduzeća »Luka« Šibenik.

Prema tom Upravnom odboru Poglavarstvo je uputilo konačan prijedlog zaključka o trajektnoj putničkoj luci u Šibeniku sačinjenog od deset točaka. Među ključnim je zaključak o tome da treba nastaviti današnju cestu kroz LUKU izgradnjom nastavka na spoj s tehničkom cestom za potrebe LUKE i za potrebe selektivnog gradskog prometa. »Postoji mogućnost da se uspostave višestruki režimi prometa zavisno od frekvencije funkcija na trajektnom pristaništu, odnosno, na dijelu pretvara sirovih fosfata«, stoji uz ostalo u zaključku pod brojem pet. Trajektno putnička luka na gatu Vrulje ne dovodi u pitanje rad terminala, kazao je uz ostalo Gustav Červar, pročelnik Gradske ureda za prostorno planiranje. Zbog toga u »Luci« ne bi trebali strahovati. Zbog prometne izoliranosti i određenja ove županije prema turizmu kao glavnoj djelatnosti, Šibenik mora imati putničko trajektno luko. Jedini način na koji se taj problem može riješiti je upravo na prostoru »Luci«, kazao je uz ostalo Červar. U prilog gradu ide i to što je poduzeće »Luka« još uvijek društveno i u raspoljeli tog javnog pomorskog dobra i grad i »Luka« su ravnonapravni partneri. O svemu što je na prostoru »Luci« potrebno uraditi, nužno je, posljednji je medu zaključcima Gradske poglavarske, sačinjen detaljan i sveobuhvatan ugovor kojim će se regulirati sve pojedinosti i međusobni odnosi »Luka« i grada Šibenika.

K.R.

A. ĐAPIĆ PRED PROŠIRENU SJEDNICU GLAVNOG STANA HSP-a U ŠIBENIKU

REKOMUNIZACIJA HRVATSKE PRED VRATIMA

N a proširenoj sjednici Glavnog stana HSP-a, odnosno na minikonvenciji HSP-a održanoj u Šibeniku obraditi ćemo više značajnih pitanja, kako onih koji se tiču rada naše stranke, tako i onih vezanih uz aktualni politički trenutak u kojem dominira situacija u Saboru», kazao je novinarima na konferenciji održanoj dan uči konvencije, dopredsjednik Glavnog stana i glasnogovornik stranke, Anto Đapić. »Analiza rada za proteklih devet mjeseci od izvanrednog Sabora HSP-a u Kutini načinom potrebna je da bi se zaokružila organizacijska cjelina kako bi HSP bio spremniji za izbore, koji su« reći će Đapić, »očito pred nama«. »U tih je devet mjeseci HSP vodio tri bitke; pravnu za status stranke s bivšim predsjednikom Paragom, te bitke za profilaciju i reorganizaciju stranke.«

Đapić koji je kao promatrač distanciran od oporbenog bloka pratit najnoviju pregovaračku rundu na relaciji vladajuća stranka — oporba,

ANTO ĐAPIĆ O TOMU NAMEĆE LI SE HRVATSKOM NARODU U HRVATSKOJ KONFEDERACIJA S FEDERACIJOM BIH KAO NEŠTO NEUPITNO: HOĆE LI SE HSP ZALAGATI ZA REFERENDUM O KONFEDERACIJI I DOLAZI LI KONFEDERACIJA U OBZIR UKOLIKO I »SRPSKA REPUBLIKA« OSTANE U FEDERACIJI

Konfederacija nije uvjet

Zalagat ćemo se za referendum u svakom slučaju jer do savezničkih država ne može doći bez izražene volje naroda. A da li bi u konfederaciju i ako ude taj tzv. srpski dio: ne treba se toga bojati jer Srbi nikad neće na to pristati nego će zajednički vojni hrvatsko-bošnjački blok sačuvati cjelovitu BiH. Nama je federacija pod svaku cijenu, konfederacija nije uvjet. Po pravašima federacija absolutno mora zaživjeti i to na cjelokupnom području BiH što proizlazi i iz Ustava federacije BiH. Ona se mora i sačuvat će se presjekom bosansko-posavskog koridora. Na drugo pitanje pravaši odgovaraju kontrapitanjem; da li bi pristali da to ostane »srpski dio« pa da im je granica kod Karlovca, ne bi. Dakle, oko cjelovitosti Bosne nema pogodbe...

Dr. BORIS KANDARE O ŠIBENIKU ILI ZAŠTO SU PRAVAŠI IZABRALI BAŠ ŠIBENIK ZA ODRŽAVANJE PROŠIRENE SJEDNICE GLAVNOG STANA SVOJE STRANKE

Šibenik - središte pravaške misli

Za nas je Šibenik središte pravaške misli i pravaši Šibenik pišu sa svim velikim slovima. To je grad u kojem imamo dogradonačelnika na što smo silno ponosni i ovaj odlučni sastanak Glavnog stana, na kojem želimo dati svoj obol u rješavanju krize parlamentarizma, a kojeg održavamo u Šibeniku potvrđuje da mi tom gradu dajemo ogromnu važnost. Ne doživljavamo Šibenik kao grad između Splita i Zadra, doživljavamo ga kao središte domovinskog rata u južnoj Hrvatskoj, grad koji je dao jedan od najvećih doprinosa u ovom ratu za četničke agresije.

MLAĐEN BOŠNJAK, ČLAN GLAVNOG STANA IZ BIH O TAMOŠNJIM PRILIKAMA

U BiH vlada strah od mira

Najaktualnije pitanje u BiH je provedba vašingtonskog sporazuma regularizacija kojega je u samom početku maksimalno opstruirana zbog čega je Tuđman i posjetio BiH. Mislim da je smirio ili barem opomenuo lokalne harambaše koji se svojski trude da ne dode do normalizacije odnosa. U BiH se pojavila jedna vrlo opasna pojava — strah od mira. Nadalje, ključno je pitanje za opstojnost kako federacije BiH, tako i hrvatske države — presjecanje srpskog koridora vojnim putem za što će se HSP zalažati i u tom pravcu usmjeriti svoju političku djelatnost. Jedino se presjecanjem koridora može slomiti ideja »velike Srbije«. Jedno od pitanja na koje HSP još u potpunosti nema odgovor je — koga i na što obvezuje dogovor u Karadordevu; ne daj Bože da nam se ponovno dogodi da Karadordevo ostane grobnica hrvatskih ideja jer će u tom slučaju ispasti da smo u ovom ratu uzalud kvarili.

skrbu; na pregovore s četnicima, Đapić ne želi trošiti riječi, drži ih tragomičnima i po Hrvatsku ponizavajućim. Sve u svemu, bez obzira na to što se još uvijek radi o nagadanju i što vladajuća stranka isključuje takvu mogućnost, Đapić smatra da sve vodi prijevremenim izborima.

Aktualna nagadanja o »koaliciji HSP-a s HDZ-om« Đapić će nazvati opasnim podmetanjima: »Nema nikakvog približavanja HDZ-u, HSP vodi svoju politiku u kojoj je hrvatski državni interes iznad strankoga, rezolutan je Anto Đapić, po kojemu nije zanemarljivo pojavitivanje nove političke stranke »Ijević od SDP-a«, na čelu koje je Miko Tripačić. »Očito je da se Ijevičarstvo uđenjuje dok smo mi hrvatski nacionalisti razbijeni u više stranaka zbog preopterećenosti nama samima. Distancirali smo se od oporbe i od vladajuće stranke kako bismo oko HSP-a mogli okupiti državotvorene opcije koje će biti protuteže rekomunizaciji Hrvatske koja nam je pred vratima«, kazao je dopredsjednik Glavnog stana i glasnogovornik HSP-a, na konferenciji kojoj su bili nazočni i predsjednik Glavnog stana Boris Kandare, Mladen Bošnjak član Glavnog stana iz BiH, Zdravko Hrštić, predsjednik Županijskog vijeća za Hercegovinu, domaćin Šime Vukario, član Glavnog stana i predsjednik šibenske podružnice HSP-a, te ostali dužnosnici stranke.

L. MILIĆA

DODIJELJENA ODLIČJA »ZRINSKI FRANKOPAN«

POSMRTNI ORDENI ZA 44 PALA BRANitelja

Prigodom treće obljetnice 113. šibenske brigade izaslanik predsjednika Republike zamjenik ministra obrane Josip Juršić uručio je posmrtnu odličju »Zrinski Frankopan« obiteljima 44-orice poginulih pripadnika HV i MUP-a s područja Županije Šibenske. Izjavujući sučut obiteljima poginulih Juršić je još jednom podsjetio na veličinu njihove žrtve te njihov nezaboravan doprinos obrani i stvaranju temelja hrvatske države. Njihovu žrtvu treba cijeniti i nikad je ne zaboraviti, kazao je Juršić, naglasivši kako hrvatska država mora sve učiniti da njihove obitelji žive dostojno.

Komornoj svečanosti u klubu »Odeon« uz rodbinu i prijatelje palih branitelja nazočni su bili Vinko Nikolić saborski zastupnik i izaslanik predsjednika na MDF-u, admiral Svetozar Letica, general-bojnik Velibor Kikerec, zapovjednici 113. brigade HV, 142. brigade, 15. domobranske pukovnije te predstavnici Policijske uprave, grada i Županije.

Posmrtnu su ordenima »Zrinski Frankopan« odlikovani pripadnici 113. šibenske brigade: Stjepan Antunović, Goran Bareša, Josip Bratić, Josip Dragičević, Josip Duić, Ivica Goreta, Vid Hunjak, Ante Ivas, Ivan Kokan, Halid Kopić, Leonardo Mačukat, Ivica Maričić, Ivan Prečko, Dragan Renje, Ivan Šinčić, Tomislav Skokić, Miro Smolić, Marinko Šango, Josip Šuša.

Odlikovani pripadnici 15. domobranske pukovnije: Frane Barać, Mate Brajković, Drago Grbelja, Ivan Pešić, Drago Petrović, Ante Žeković.

Posmrtno odlikovani pripadnici 142. brigade: Ivica Barišić, Dean Božanić, Božidar Bronić, Nikola Cigić, Alen Gulin, Ante Kardov, Jovan Milivojević, Mate Pučić, Petar Šešlar, Ante Škopljanc, Milan Novaković, Željko Ujaković.

Odlikovani pripadnici MUP-e: Jelenko Brnić Boče, Nikola Klaric, Milenko Plimac, Goran Kuvač, Josip Paić.

FESTIVAL

Šibenski list
ponedjeljak, 20. lipnja 1994. 3

SVEČANO OTVOREN 34. MEĐUNARODNI DJEČJI FESTIVAL

EVO GRADA I NJEGOVA FESTIVALA

Župan Šibenski Paško Bubalo i predstavnik UNICEF-a Christoph Konrad pozdravljaju Šibenčane

Prvu se začula sirena koja je oglasila početak »opće opasnosti« — dječja na Ljetnoj pozornici polegla su na pod, a vjerojatno je i mnogima iz publike srce brže zakucalo... Ali, bio je to samo dio scenarija svečanog otvaranja 34. međunarodnog dječjeg festivala iz pera Pere Mioča. Već nakon sirene začula se »Lijepa naša«, a hrvatska je zastava podignuta na kuću iznad Gradske vijećnice — više negoli ikada prije. »Evo grada i u njemu njegova Festivala« — rečenica je koja se kao nit protezala u govoru mr. Paško Bubala, župana Šibenskog. Nakon dve godine, tijekom kojih se Festival jednom održavao po šibenskim skloništima, a lani gostovao u drugim hrvatskim gradovima, Šibenik se opet otvorio da primi goste iz inozemstva i iz Hrvatske, da po 34. put na njegovim ulicama i trgovima zablista Festival svijeta i Šibenika. »Ovom gradu kuge, ratovi i gladi nisu mogli

**POZDRAVNA RIJEĆ
VINKA NIKOLIĆA,
OSOBNOG IZASLANIKA
PREDSEDNIKA
REPUBLIKE
dr. FRANJE TUĐMANA**

nauditi. Naraštaji su dolazili i nestajali, a naš je grad ostajao. Zator mu nije mogao nauditi, jer je tako bilo pisano. Grad stoji i mi u njemu svjedočimo o njemu, stojimo kao sudionici i svjedoci u upravo najavljenoj svetkovini. Sjetimo se da smo prolaznost u gradu koji će ostati, zato ga volimo, služimo mu, poklonimo mu radost. Neka večeras igra objavi mir, neka mir pronade put do našeg uma i srca. Ako nademo mir u sebi, bit će mir i onome tko je daleko i blizu. Jer, mir nije samo interval između ratova, mir je stanje života u skladu s prirodom, Bogom i sobom... Mir je stanje koje treba dosegnuti i obraniti. Opaki ne poznaju mir, za njih nema mira. Oslonimo se na mudre riječi i pravedna djela, osvojimo pravednost za najmlade i slijedimo ih. Dajmo im radost igre i produžimo slavu ovome gradu i svim gradovima i u kojima rastu dječaci koja će umnožavati igre i mir, jer će tako svjedočiti i živjeti život. »Evo grada otvorenog svoj dječji svijeta! Evo hrvatskoga grada u kamenu, među maslinama i lovovom... Evo grada, otoka među gradovima, okrenutog suncu i igri... Opaki nikada neće u njega ući, jer je tako zapisano, jer je na nama da to potvrdimo i izvršimo... Evo grada i njegova Festivala, u kojem je pružena prijateljska ruka svoj dječi i svim narodima svijeta!« — kazao je u svome govoru župan Šibenski, mr. Paško Bubalo.

A izaslanik pokrovitelja 34. MDF-a, prof. Vinko Nikolić, pozdravivši dječju Šibeniku, Šibenčane i festivalske goste, te »junački Krešimirov grad«, iskazao je sreću što i sam pripada gradu, i rekao da je i predsjednik Tuđman u ovome trenutku u mislima na Ljetnoj pozornici, sa Šibenčanicima. Christoph Konrad, predstojnik UNICEF-a

Draga dječko, dragi sugrađani, gosti i prijatelji!

S dubokim uzbudnjem i radosnim ponosom pozdravljam ovaj junački Grad, Krešimirov grad, naš Grad, i moj Grad. Grad sviju nas, koji mu ostasmo vjerni, sretni što pripadamo njemu, i on nama, a po nama pripada i čitavoj Hrvatskoj koju vjerni Šibenčani odano vole.

Ovom junačkom Gradu nosim srdaćne pozdrave našega Predsjednika koji je u ovome času u mislima i osjećajima s nama, ja ga skromno predstavljam, što je za mene posebna čast.

Kroz desetke godina pratilo sam život ovoga Grada s posebnim zanimanjem; tražio sam po novinama svaku bilješku o Dječjem festivalu, jer osjećao sam to kao posebnu čast što se Festival održava upravo u našem Gradu, koji ima otvoreno i gos-

toljubivo srce, pa je radosno primao svoje male goste, i danas nam je posebna i draga dužnost ponovno primiti te male goste, sa željom da povratimo smiješak na njihove obrašćice, da uklonimo tugu iz njihovih očiju, koja nas odrasle najviše boli.

Jam ponosan na ovaj moj rodni Grad, njemu sam kroz čitav život ostao iskreno vjeran, ali ta ljubav sam jođio ljubavi, koju osjećam za čitavu našu zemlju, ovu najljepšu zemlju pod zvjezdama. Ponosan sam na velike Šibenčane, koji svoju slavu daju ovome gradu, ali sam jednak tako ponosan na herojske borce u ovome domovinskom ratu, koji su stajali i stojale na branu naša Domovine.

Tugujem zajedno s vama nad ratnim žrtvama ovoga Grada, kojima odajem duboku počast. Suosjećam s udovicama i siročadi, klanjam se pred ratnim invalidima, svi su oni naš ponos, ali i naša obveza. Njima dugu-

jemo našu slobodu, na njihovim žrtvama gradimo sretniju Hrvatsku. Njihova me bol boljela, kao što me je u dno srca zaboljela vijest, da je barban s Balkana pogodio u kameni srce ovoga Grada, u našu divnu Katedralu, naš veliki ponos, jer mi osjećamo tu kamenu pjesmu kao da je neko živo, dragi biće.

Vjerujte mi, dragi sugrađani, kroz više od pola stoljeća, sanjao sam o ovome danu. I, eto, ja sam ga do sanjao, pa sam sretan.

Na kraju vas sve molim, da ostanemo vjeri duhu ovoga Grada, duhu našeg velikoga kralja Krešimira, duhu najboljih sinova ovoga Grada, što znači duhu same Hrvatske, i neka naš doprinos njezinoj slavi i veličini bude što bogatiji i ljepši, da na žalama ovog najljepšeg mora zajednički izgradimo veliku i sretnu budućnost našemu narodu.

Zastavu su prema jarbolu ponijela Šibenčka dječja u majicama na kojima je dominirala samo jedna riječ: PEACE

Nakon nekoliko godina mali Šibenčani i njihovi gosti opet na svojoj pozornici

IZGRADIMO VELIKU I SRETNU BUDUĆNOST

Draga dječko, dragi sugrađani, gosti i prijatelji!

S dubokim uzbudnjem i radosnim ponosom pozdravljam ovaj junački Grad, Krešimirov grad, naš Grad, i moj Grad. Grad sviju nas, koji mu ostasmo vjerni, sretni što pripadamo njemu, i on nama, a po nama pripada i čitavoj Hrvatskoj koju vjerni Šibenčani odano vole.

Ovom junačkom Gradu nosim srdaćne pozdrave našega Predsjednika koji je u ovome času u mislima i osjećajima s nama, ja ga skromno predstavljam, što je za mene posebna čast.

Kroz desetke godina pratilo sam život ovoga Grada s posebnim zanimanjem; tražio sam po novinama svaku bilješku o Dječjem festivalu, jer osjećao sam to kao posebnu čast što se Festival održava upravo u našem Gradu, koji ima otvoreno i gos-

General Zbora Janko Bobetko, načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske:

— Uništavajući i crkve i bolnice, ubijajući nedužne civile, srpski okupator je uvrjedio dostoanstvo hrvatskog čovjeka. Strpljenja je bilo dovoljno i sada im možemo reći: bilo je dosta. Imaju povijesnu šansu da prihvate i u djelu provedu washingtonski sporazum, da žive u hrvatskoj zemlji. Ali, nećemo da je trpteti uništavanje i razaranje i zato sam rekao ako na Šibenik ispalje još jednu granatu, vratit ćemo im tako da više nikada neće zapucati. Krešimirov grad je odigrao povijesnu ulogu u domovinskom ratu. I gradani i borci, s kojima sam se susretao i na drugim bojištima, pokazali su svoju hrabrost i odlučnost. Zato sam danas došao ovde, da im još jednom čestitam i da se još jednom susretnemo. Ovo je prelomna godina, godina raspleta. Mi stvaramo državu, na svim poljima, ali dok Hrvatska u cijelosti, u svojim priznatim granicama nije slobodna, naša zadaća nije završena. Ako se ne bude moglo mirnim putem, naš povijesni i sveti zadatak je vojnim načinom oslobođiti Hrvatsku. To je naša povijesna obveza, jer Hrvatsku se prevariti i varati ne smije. Toga moramo biti svjesni. Nema uljuljkavanja.

TREĆA OBLJETNICA 113. BRIGADE HRVATSKE VOJSKE

Polaganje vijenca na Križ hrvatskih vitezova na gradskom groblju Kvanj u spomen na 60 poginulih pripadnika 113. brigade

Šezdeset pripadnika 113. brigade HV dalo je svoje živote za obranu domovine: Ante Goleš, Dragan Maretić, Gojko Slavica, Marinko Palinić, Mile Bilić, Marijo Perak, Boško Begonja, Ivica Gorata, Josip Dujić, Halid Kopić, Ivica Maričić, Branko Kartelo, Mirko Blikić, Ante Meštrović, Saša Matijević, Miše Ivas, Borislav Tojčić, Tomislav Skoklić, Ante M. Jurićev, Ante Ivas, Josip Šuša, Goran Barać, Željko Grbelja, Šime Sunđerija, Željko Čubrić, Aleksandar Krpan, Vice Čubrić, Ivan Sinčić, Drago Paić, Srećko Šokota, Josip Škugor, Mladen Protega, Branko Tanfara, Zvonko Smolić, Željko Sladić, Darko Crnica, Vinko Ševedija, Miro Smolić, Ivan Vurušić, Ivan Goreta, Božo Marković, Željko Dželalija, Jakov Ivančević, Drago Brnadić, Stjepan Antonović, Neno Đurić-Lunić, Drago Živković, Leonardo Mačukat, Ivan Prečko, Josip Bilać, Vid Hunjak, Josip Dragičević, Boris Bratić, Ivan Kokan, Marinko Šango, Dragan Renje, Aleksandar Vičus, Vedran Postržin, Đani Majstorović i Tomislav Ledenko.

O stvaranju 113. Šibenske brigade HV-a govorio je zapovjednik brigade brigadir Milan Perković

zočni članovi obitelji poginulih branitelja te brojni gosti. Uz županijske i općinske čelnike bili su načelnici i Vinko Nikolić, osobni izaslanik predsjednika RH, Ante Gotovina, zapovjednik Zbornog područja Split, Sveti Letica, zapovjednik HRM-a i brojni drugi. Tom prilikom bojovnicima 113. brigade uručena su promaknuća, pohvale i nagrade potpisana od strane Predsjednika RH, načelnika Glavnog stožera HV-a, zapovjednika Zbornog područja Split, te zapovjednika Vojarne bribriskih knezova otvorena je tom prilikom izložba fotografija Šime Strikomana pod nazivom „Ružni, prijavi, zli“ koje svjedoče o srpskom barbarstvu i tome što su povlačeći se iz ove vojarne za sobom ostavili. Na športskim terenima u kružu vojarne održana su športska natjecanja, a 113. brigada je ovom prilikom dobila i novu oznaku.

Katarina RUDAN
Snimili: V. POLIĆ
R. GOGER

IVO JE GODINA RASPLETA

Šibenik je grad koji je ponos hrvatske povijesti, njene kulture i odlučnih muževa. Šibenik je obranio Hrvatsku i u ovom trenutku teško je kazati što bi bilo s Hrvatskom da Krešimirov grad nije dao sve od sebe. Nije slučajno što je neprijatelj izabrao Šibenik kao epicentar svojeg udara, jer su srpski stratezi time htjeli preseći Hrvatsku na dva dijela i nanijeti time bolan udarac hrvatskom narodu. Ali, nisu uspjeli zahvaljući hrabrosti šibenskih boraca koji su se tijekom ovog rata dokazali i na drugim bojištima. Da je Šibenik kojim slučajem pao, onda bi sva ostala zbivanja u ovom ratu išla sasvim drugim tijekom. Ali, ako još jednom granatom pokušaju tući Šibenik, nikada više nikoga tući neće. Uzvratiti ćemo svom snagom — kazao je uz ostalo general zbor Janko Bobetko, šibenskim braniteljima i gostima na svečanosti obilježavanja treće obljetnice 113. brigade HV.

Ovo je godina raspleta, ustvrdio je Bobetko naglasivši da Hrvatska neće dati „niti jednog centimetra zemlje, povijest nam to ne bi dozvolila“. Hrvatska će, što je i do sada dokazala, ustrajati na putu mirnog rješenja. Ukoliko se druga strana ne urazumi, cijeli hrvatski narod će se dići na noge i oslobođiti okupirana područja Hrvatske, istakao je Bobetko.

Središnja svečanost obilježavanja treće obljetnice 113. brigade

HV održana je u subotu 18. lipnja u vojarni na Pećinama koja je tog dana dobila naziv »Bribirski knezovi«. Nakon svečanog postrojavanja postrojbi 113. brigade, minutom šutnje odana je počast poginulim braniteljima brigade. Na vrijeme osnivanja brigade, te put koji je prošla kroz ove tri godine podsje-

tio je zapovjednik 113. brigade HV brigadir Milan Perković, naglasivši da je šibenska brigada učinila čuda. Ne samo u rujanskom ratu, već i kasnije. »Spomenut ću ovom prilikom samo akciju oslobođanja miljevačke visoravni. Uz ostale akcije, povijest će i o tomu, budite uvjereni, pisati«, kazao je Perko-

vić.

»Sto trinaesta je, s odgovornošću tvrdim, elitna brigada zbog svega što je napravila za Šibenik i Hrvatsku«, rekao je među ostalim šibenskim braniteljima zamjenik ministra obrane RH Josip Juršić. Svečanosti obilježavanja treće obljetnice 113. brigade HV bili su na-

Gosti na proslavi treće obljetnice Šibenske brigade

General bojnik Mihailo Petković, načelnik Glavnog stožera Hrvatskog vijeća obrane:

— Danas su sasvim druge prilike nego u ono vrijeme kada sam bio zapovjednik 113. brigade, a bilo je to od 24. kolovoza do 15. studenog 1991. godine. Kako je u to vrijeme bilo znaju moji Šibenčani, a najbolje je to poznato našim vojnicima koji su bili na prvim crtama i branili ovaj grad. Bilo je to vrijeme kada je trebalo braniti ištiti ovaj grad, ali istodobno i ustrojiti vojsku. Oslanjali smo se tada na dragovalice, a Šibenik ih je imao koliko je trebalo. Ali, nije bilo dovoljno oružja da se svi uključe. Po meni, to je bilo jedno od najtežih vremena u ovom ratu u Šibeniku, ali i u cijeloj Hrvatskoj. Šibenčani su, neovisno o svim teškoćama, osvjetili obraz svih bojovnika Hrvatske. Doći će vrijeme kada će se izučavati značaj obrane Šibenika u sveukupnoj obrani Hrvatske, posebno za njezin dio južno od Šibenika.

ŠIBENIK DOBIO URED ZA PRIVATIZACIJU

R. Cvitanović

SVAKODNEVICA

Šibenski Područni ured Hrvatskog fonda za privatizaciju postoji od 1. travnja ove godine, pa je jedan od najmladih ureda u Hrvatskoj. Najveći dio poslova iz djelokruga Hrvatskog fonda za privatizaciju, a u procesu pretvorbe obavio je za potrebe šibenskih poduzeća Područni ured u Splitu. Za samo dvije tvrtke uradio je to Područni ured u Zadru. Kako postoji poteba da svaka županija ima svoj županijski ured, vjerojatno će područni uredi ubrzo prerasti u županijski, kazuje Ratko Cvitanović, direktor Područnog ureda Hrvatskog fonda za privatizaciju Šibenik. Za sada je jedini zaposleni u tom uredu, no kako će ured ubrzo dobiti i neke nove zadaće, potreba za ekipiranjem službe je nužna.

— Ne moramo mi uzimati djelatnike u stalni radni odnos. Uzimat ćemo ih po ugovoru, prema potrebama i zahtjevima posla. Prema Odluci o radu područnih ureda koja je na snazi od 1. travnja, stoji da će područni uredi do osnivanja županijskih, obavljati poslove za jednu ili više županija. Kako su poslove oko pretvorbe društvenog

vlasništva za gotovo sva šibenska poduzeća počeli raditi u Područnom uredu u Splitu, prema ovoj istoj Odluci oni će te poslove i privesti kraju. Dakle, novoosnovani ured, kao što je naš zapremiće će nove predmete, kaže Cvitanović.

Što radi ured

Područni ured, u skladu s Odlukom o radu područnih ureda Hrvatskog fonda za privatizaciju, obavlja niz poslova. Zaprima i kontrolira dokumentaciju za pretvorbu društvenih poduzeća i izdaje potvrde u skladu s Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća, na zahtjev nadležnog sektora Fonda obavljaju verifikaciju elaborata o procjeni vrijednosti poduzeća-društava kapitala u djelomičnom ili potpunom vlasništvu Fonda, daje upute i pruža stručnu pomoć u provedbi Zakona pretvorbe društvenih poduzeća, a osobito u provedbi suglasnosti na pretvorbu. Uz ostale poslove, Područni ured može objaviti javni poziv za prikupljanje ponuda za prodaju 50 posto, ili više, poduzeća čija vrijednost ne prelazi 5 milijuna DEM. Na

zahtjev Sektora za upravljanje udjelima, Područni ured koordinira prikupljanje prijedloga za članove upravnih odbora za društva u kojima Fond ima vlasničke udjele, suraduje sa članovima upravnih odbora koji zastupaju Hrvatski fond za privatizaciju, prati njihov rad i o tomu izvještava Fond. Sve to u namjeri da oni koji zastupaju interes Fond, rade za Fond ispravno. O svemu direktor ureda redovito izvještava Fond. Temeljem posebnog ovlaštenja predsjednika Fonda, a sukladno organizacijskim i kadrovskim mogućnostima pojedinog ureda, obavljati će i poslove koji se odnose na prodaju dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

Velikih «sensacija» oko pretvorbe društvenog vlasništva u šibenskim poduzećima, kaže Cvitanović, nije bilo. Šibenski Područni ured za privatizaciju će, sukladno zakonu, preuzimati svoje poslove, a ponajviše posla očekuju kada se stvore uvjeti za pretvorbu poduzeća koja se nalaze na privremeno okupiranom području Županije.

Katarina RUDAN

MLADEF VEDRIŠ BORAVIO U ŠIBENIKU

UTEMELJENO GOSPODARSKO VIJEĆE ŽUPANIJSKE KOMORE

Prošle subote, u Krešimirovu je domu utemeljeno Gospodarsko vijeće Županijske komore. Utemeljiteljskoj sjednici uz šibenske gospodarstvenike, predstavnike županijske vlasti, općinskih i gradskih vlasti, nazočan je bio i predsjednik Hrvatske gospodarske komore Mladen Vedriš sa suradnicima. Značaj Županijske gospodarske komore je ogroman. Jaka komora na toj razini je jamstvo da će postojeći gospodarski potencijali biti valjano i kvalitetno iskorišteni, a Komora će značajnu ulogu imati i u procesu privatizacije, doksipalizacije, te same obnove, kazao je uz ostalo tom prilikom Mladen Vedriš Šibenčanima. Uzakao je i na važnost strukovnog udruživanja unutar HGK.

Bila je to prilika da se još jednom progovoriti o stanju u gospodarstvu Županije. I dalje je vrijeme golog preživljavanja, usvrdili su sudionici u raspravi. Kapital u Šibeniku ne dolazi, prometno je i dalje izoliran, proces pretvorbe i privatizacije nije

u brojnim poduzećima priveden kraj. To su samo neki od problema s kojima je suočeno šibensko gospodarstvo, sve dok je ratna realnost tu. Proizvodnje aluminija u Šibeniku više neće biti, pa bi valjalo razmotriti što s огромним poslovnim prostorom u TLM-TAR-u koji trenutno ne koristi ničemu. Taj poslovni prostor bi trebalo osmislit i ponuditi potencijalnim ulagačima, a istovremeno naznačiti i vrednovati sve resurse koje ova Županija ima, kazao je Ivo Ninić, pročelnik Županijskog ureda za gospodarstvo. Upravo to bi trebala biti prva zadaća Gospodarskog vijeća. Za predsjednika vijeća izabran je inž. Petar Škender, a za dopredsjednika inž. Zdenko Žgarić.

K.R.

PROSVJED ŠIBENSKIH UMIROVLJENIKA

Zašto smo zakinuti?

Predsjedništvo šibenske organizacije umirovljenika, prije nekoliko dana je uputilo prosvjed Upravnog odbora Republičkog fonda mirovinjskog i invalidskog osiguranja RH. Povod za prosvjedovanje šibenskih umirovljenika je Odluka Upravnog odbora MIORH-a o jednokratnoj novčanoj pomoći umirovljenicima. «Ova jednokratna pomoć u biti je bivša naknada K-15 koja je isplaćivana i koja se isplaćuje svim zaposlenim djelatnicima i korisnicima mirovine», stoji uz ostalo u prosvjedu kojeg je potpisao predsjednik Duje Benat. Jednokratna novčana pomoć umirovljenika je za više od 5 puta manja nego naknada koju dobivaju djelatnici. Traže stoga od Upravnog odbora RFMIOR-a RH da se ta nepravda ispravi, te da se organizacijama umirovljenika, pa tako i šibenskom, doznače odredena namjenska sredstva za pružanje pomoći članovima, te za organizirani rekreacijski život umirovljenika. Od Upravnog odbora traže i to da se utvrdi za koliko bi trebalo uskladiti postojeća mirovinska davanja, za ono što su — kako kažu — zakinuti u razdoblju od 1. rujna 1993. do 30. lipnja 1994. godine, te da im se to uračuna u mirovinsku osnovicu za srpanj. Jedan od zahtjeva umirovljenika je preispitati rad članova Upravnog odbora, te vidjeti što je to «samozvan sindikat umirovljenika osnovan na području Zagreba, koji se izdvojio iz Matice hrvatskih umirovljenika i sebe proglašio 'republikim' ...», stoji uz ostalo u zahtjevima šibenskih umirovljenika. Smatraju da bi i Vlada RH o svemu trebala kazati svoju riječ.

K.R.

TKO NAM ODUZIMA RAD?

IZ TVORNICKOG KRUGA

Dozvolite, kolege

U Šibenskom listu broj 1586. od 21. svibnja 1994. godine objavljen je intervju predsjednika Sindikata radnika TLM-a, u kojem on ignorirači podjelu odgovornosti i stručnu osposobljenost unutar managementa TLM-a, nerealnom procjenom vlastitog dometa, odrubljuje čitav rukovodni stožer TLM-a, a da se niti jednom riječi kritike ne osvrće na Upravni odbor TLM-a. Zašto, to on zna.

Nije mi namjera braniti rukovodni stožer TLM-a. Same činjenice da se za uzajamne usluge među društвima TLM-a godišnje plaća državi milijun DEM poreza (autor brojke predsjednik Sindikata), pa neprestan nedostatak novca za nabavu aluminija, a Comal je osnovan s ciljem da jamči taj novac, dovode u pitanje racionalnost organizacije i poslovnost managementa. Nije vjerojatno da ovakva organizacija nalazi uporište u koeficijentnim osobnim primanjima nekolicine direktora, niti nedostatak sirovine samo u objektivnosti situacije. Tu se radi o poslovnosti, dobroj ili lošoj, ocijenit će finansijski učinak analitički sagledan.

Namjera mi je progovoriti u ime stručnog kadra. «Ljudi s visokom naobrazbom kojih je i Ražinama više do dvije stotine, stoe u zavjetri. Čekaju da se nešto dogodi i nitko od njih neće da reagira...» Ukoliko kolege ne budu zadovoljni s mojim samozvanim zastupništvom imam mogućnost izbora između dviju mudrosti (obje iz Biblije): ne koristiti odgovaratne neumniku i odgovori neumniku da ne pomisli da ga se bojiš, što je cilj predsjednika Sindikata s obzirom na česte pojedinačne i en general prijetnje o odu-

zimanju radnih mjeseta i uvođenju diktature. Jedini diktat koji proizvodno tijelo TLM-a može i mora podnosit je diktat struke, tržista i poslovnosti. Kako te diktate, često suprotstavljenje, uskladjuje management TLM-a, to zaista ne može ocijeniti predsjednik Sindikata. Zato vjerojatno i nije realizirao zahtjeve s protestnog zaborava radnika TLM-a, vjerojatno zato u svom intervjuu postavlja težište na efemerne «nestašuke» pojedinaca, koje njihovi pretpostavljeni mogu onemogućiti jednim pomakom prsta. Baš gipkost tog prsta drži nas u zavjetri, jer nije ista u svim slučajevima, ali nas ne priječi da razmišljamo komu se obratiti. Po logici odnosa Upravnog odbora. Odgovori, u rijetkim pokušajima, su razumljivi s obzirom na sastav Upravnog odbora; teško je razumjeti i objasniti situaciju s Comalom, ta neće ljudi (management) raditi protiv sebe i sl. Mandat je iz Upravnog odbora, ali uzajamno blaćenje rukovodećih čimbenika TLM-a, što u javnosti što u kuloarima, dovodi u pitanje rad Upravnog odbora kao nadzornog organa managementa. No, predsjednik Sindikata ne proziva Upravni odbor, vjerojatno iz sažaljenja prema nesnalaženju njegovih članova. Proziva visokoobrazovani kadar od kojeg većina doznaje da znatan broj «marifetuka» iz njeve intervjua.

Pretpostavimo da su «pričice» istinite. Budući da je nas većina obrazovna u prirodnim ili tehničkim znanostima, naučili smo da treba budno kontolirati akciju da te ne bi iznenadila reakcija. Čak niti ljudsko društvo ne može izbjegći ovu zakonitost, zato u svim njegovim funkcionalnim segmentima postoji hijerarhijski stožer s instrumentima kontrole, bez obzira na to radiće se o kapitalističkom ili socijalističkom društvu (pravna država). Kako se TLM nalazi u kapitalističkom društvu, a njegov većinski vlasnik je

država (vlast) s nadzornim instrumentom Upavnim odborom, zar oni nisu zajedno pozvani da reagiraju na sadržaj pričica ili na samu njihovu pojavu ako znaju što hoće od TLM-a.

Teško je povjereniti da iz posprdnog termina novopečenih političara «socijalistički mastodont» (zapadnjačkim jezikom racionalnog poslovanja i udruživanja «vertikalni koncern») postoji respekt prema činjenici da je TLM gigant kapitala i znanja, koji je hranio i hrani velik dio Županije. Sumnju potvrđuje prijedlog novog Upavnog odbora od strane vlasti u Županiji, kandidiranje istog stranačkog člana iz prošlog prošlog sastava Upravnog odbora. U ovom kontekstu, otkud predsjedniku Sindikata moralne snage da proziva visokoobrazovani kadar?

Vjerujemo da se osjeća slab za rješavajuće ove situacije, ali se ljude ne može animirati prijetnjama oduzimanja radnih mjeseta. Ako nadobudi direktori to i mogu, nikako ne smije predsjednik sindikata, jer je njegova funkcija da štiti rad i radna mjesta. Njegova je funkcija da spriječava one koji krv proljevaju oduzimajući radniku (opet Biblija!). Da je povijest potvrdila ovu mudrost, toga se lako mogu prisjetiti svih povjesničari, kvazipovjesničari, priučeni povjesničari, povjesničari za kafic i Poljana upotrebu, itd. Nama, oprostite, što smo kao visokoškolci kojima povijest nije struka, zapeli negdje u prošlosti ne mogavši apsolvirati onu: «Cilj opravda sredstva», pa je za razliku od naših kolega u vlasti i upravljanju, ne možemo prihvati u sve prisutnom pisktu: «Sad, il' nikad.»

S obzirom na našu naobrazbu očekivali smo više. Očekivali smo rad, da u njemu ispunimo svoj društveni i dio ljudskog zadatka. Rad nam je jedini sačuvani autoritet. Tko nam ga to odzima?

Mr. Vlja VRANKOVIC, dipl. ing.

Počelo je misom zadušnicom u šibenskoj katedrali. Misni su prisustvovali svi Draženovi suigrači, prijatelji i poklonici košarke

Obitelj Petrović i funkcionere »Šibenke« primili su župan šibenski mr. Paško Bubalo i gospodin

**OBILJEŽENA PRVA OBLJETNICA
SMRTI KOŠARKAŠKOG VELIKANA
DRAŽENA PETROVIĆA
U RODNOM ŠIBENIKU**

ŠIBENIK DRAŽENU

Na tribinama športske dvorane na Baldekinu. Čeka se početak nadmetanja između reprezentacije Hrvatske i »Šibenke« — sve su to Draženovi prijatelji i suigrači s kojima je dijelio radost i tugu košarkaških dvorana

Obitelji Petrović uručen je akvarel s Draženovim sličicom amatera D. Šikića

Utakmicu su promatrali i estradne zvijezde Pattiera i Tereza

Reprezentacija je bila bolja. Konačni rezultat 88:73

Dražena nema. Suze u očima i Šibenčana i reprezentativci

**Dražen je nadio
njegovi bliži p**

Načelnik prof. Ante Šupuk

Gradonačelnik A. Šupuk uručio je Biserki i Joli Petroviću monografiju o Draženu

Aktualni predsjednik »Šibenke«, A. Mikulandra podsjetio je na Draženove najblistavije trenutke. Klapa »Bonaca« je potom otpjevala pjesmu posvećenu Draženu »Život leti, kapetane«

- DRAŽEN ŠIBENIKU

V. Jurković, A. Teskera i M. Novosel razgledavaju monografiju o Draženu

o košarku i dosegao vječnost - Šibenik, prijatelji svjedočili su to na Baldekinu

Kad već nije mogao ući u dvoranu mali P. Nakić s Brodarice pozirao nam je s posterom svog ljudimca

gov dres s brojem 4 svjedočit će o jednoj veličini, o legendi koju su svemu usprkos krasile ljudske osobine — skromnost i čovječnost.

Snimili: V. POLIĆ, R. GOGER I
D. ERAKOVIĆ

IVICA MATKOVIĆ, TRENER »ŠIBENIKA«, NEPOPRAVLJIVI NOGOMETNI ROMANTIK I AVANTURIST

IZAZOV MI JE OSTATI

ŠL: Na nogometnoj prvoligaškoj burzi u drugom je dijelu prvenstva maksi-malan učinak pokazao »Šibenik«. U čemu je »kvaka«, u kvalitetnom šibenskom »štufu« kojeg je Matković dobro »skrojio«, ili ...

MATKOVIĆ: Naravno, nikako se ne smije obvezirjeti igrački potencijal, na treneru je da taj potencijal »iskoristi« kako najbolje zna i umije. »Šibenik« je, s čim se slaže čitava hrvatska nogometna javnost, imao igru i to je iz mog kuta gledano najveće bogatstvo.

Ključan odnos prema igraču

● Što je to novo što ste unijeli ne samo u igru već i u odnose u klubu, a što je po Vama bilo ključno za uspjeh?

— Ključan je bio drugačiji odnos prema igraču kojem smo stavili do znanja da vrijedi i kao čovjek i kao športaš, igrač je dobio adekvatan tretman, shvatio da nešto znači i uzvrat je igrom. Zato smo napravili pomak kako u pitanju igrača kao pojedinca, tako i ekipno.

— Slažete li se s dijagnozom da se radi o, kako mnogi nogometni znalcu tvrde, šibenskom nogometnom bumu?

— Nakon što su Šibenik kao grad i »Šibenik« kako klub bili u iznimno teškoj situaciji, nakon što nije bilo igre, logično je da se taj preokret doživljavao kao bum. Ne bih ja ipak koristio taj termin, po meni dobre su rezultate dali igrači i opredjeljenje za publikom. Naužnije da je zadovoljna publika koja je i jedino mjerilo radi li trener dobro ili ne radi. Zadovoljna publika moje je opredjeljenje i kao trenera i kao, danas sutra, gazde, nekog kluba ...

● Kakvo ste stanje zatekli kada ste došli?

— Ne znam što je bilo prije, kada smo došao znao sam koliko imam bojava, kakve imam igrače i pitali su me možemo li se mi spasiti od ispadanja iz lige ...

● ... i Vi ste spasonosno »možete« rekli za koliko »love« ...

— Ne, novci stvarno nisu bili u pitanju, jer ono što je učinjeno nema cijene ...

● Plašite li se da će ovaj šibenski nogometni preporod nestati preko noći, eventualnim Vašim odlaskom ili će ga anulirati veliki klubovi odvođeći igrača po igrača?

— Čuje to je tako, prirodno je da slabiji uvijek strada, da ga pojede jači, tko se tu snade, tko uspije opstat, taj će priziviti. Tako ja na to gledam, a i igrači to tako shvaćaju, pravi će vam igrač otići u pravi klub. A za što će se ja zalagati ove sezone, za isto za što sam se do sada zalagao, adekvatno vrednovanje igrača kao pojedinca što će automatski dignuti vrijednost kluba. A to sve skupa znači udahnuti život gradu, bitno je da se nešto dogada, da to bude lijepo za oko, da bude privlačno, to je moj cilj, a hoću li uspjeti i ove sezone, o tomu je sada rano govoriti. Međutim, mislim da smo učinili puno za Šibenik, za grad koji je toliko nastradao, teško je tu bilo i još je uvijek teško staviti osmijeh na lice. Nama je bilo jako važno da nam ljudi počnu dolaziti na utakmice, ljudi koji su uz ostalo logično izgubili i osjećaj za nogomet, ljudi kojima je u krajnjem slučaju deset, dvadeset kuna za ulaznicu puno ... Koliko Šibenik ima stanovnika, e da zamislite deset tisuća ljudi, to je gotovo svaki četvrti stanovnik grada, to je čudo, a mi smo na nekoliko utakmica imali po sedam, osam tisuća ljudi, protiv »Hajduka« jedanaest tisuća. To je kao da na Poljud dovedete četrdeset tisuća ljudi, to je stvarno čudo, to je jedan nevjerojatan impuls, osjećaš bilo grada na utakmici ...

● Kako ste došli na ideju da dođete u Šibenik?

— Uprrava na čelu s Markom Marićem i predsjednikom Miletićem želje-ja je da dođem ...

● »Hajduk« Vas je bez problema pustio?

— Pustio me je.

● Hoće li Vas pustiti još i ovu sezonu?

— Ja se nadam.

● Mogu ja napisati ovoliki naslov

— Matković ostaje!

— Ja se nadam.

● Za razliku od mnogih niste bili preprijeti sami sebi jer je Vaš nogometni učitelj bio Tomislav Ivčić koji je kao direktor svih nacionalnih reprezentacija sebi za zadatku postavio rad s mlađim trenerima.

— Moja je sreća da sam ne samo Ivčićev učenik već sam i igrač čitave te generacije. Mislim da sam uz trenera Bračuna iz »Istre« jedini koji je kad je Ivčić bio u Europi išao kod njega na usavršavanje, a jedini sam kojem je Ivčić posvetio dosta vremena i na kojeg je prenio svoje dugogodišnje i životno i nogometno iskustvo. Za to sam iskustvo ja bogatiji. Inače, na mene je puno djelovao i Branko Žebec koji je isto tako veliki nogometni znalac. Kao mlađom igraču uzor mi je bio Brane Obilak, bio je poseban i ostao mi je u srcu. Ne sramim se da reći da i dalje učim ...

Bogatiji za Ivčićovo Iskustvo

● U početku našeg razgovora spomenuli ste zadovoljnu publiku kao opredjeljenje trenera ali i gazde kluba. Kad smo kod gaza u hrvatskom je nogometu gaza, odnosno jedini pretvoren Ciro Blažević ...

— Ja vjerujem da će dosta klubova doći u privatne ruke. Možda ćemo čekati bogate ljudi da kupe te klubove, možda kod nas nakon rata nema bogati ...

● O, da ima i mnogi pripremaju teren da se »dočepaju« Blaževićeva položaja. Kažu da se u tim »pripremama terena« izgubilo i ono malo normi i skrupula u nogometnom biznisu, da je esencija športa u skroz drugom planu, da se jedino govori — jezikom rezultata i love i esperantom bankovnih računa ...

— Vezan sam isključivo za šport, ja sam isto kao i igrač, u rukama sam uprave i na meni je da ostvarim ono što se dogovorimo. Za sve drugo što se eventualno dogada, ne znam, nisam u to upućen ...

● Zvučite kao nogometni roman-tik ...

— Ja puno vjerujem ljudima, i mislim da sam zahvaljujući toj vjeri u ljude sve ovo i učinio.

● Ne bojite se podmetanja?

— Ne bojim, do sada sam išao iskreno i iskreno mi se i vraćalo.

Najviše dobrog Izašlo iz športa

● Ima li »štele«, namještajki u hrvatskom nogometu danas?

— Mislim da nema.

● Sjećam se, pričalo se kako je »Hajduk« sve dogovorio sa »Šibenikom«, kao namještiti će mu bod s »Primorcem«, a zauzvat će »Šibenik« »Hajduku« pred utakmicu sa Zadrom namještiti proljev i uredne nala-

ze ...

— »Primorac« je pobijedio, vidite da to uopće nije bila istina, mnogo je rezultata za koje se govorilo da će biti namještani, da će utakmica završiti ovakvom ili onakvom rezultatom, pa nista od toga ...

● Ima li uopće nečasnih rabota u športu?

— Sport je jedno druženje, šport okuplja puno mladosti, u športu je najmanje lošeg, a najviše je dobro izašlo u športu. Mnogi ljudi koji su se bavili športom najbolji su radnici ...

● Ne predajem se tako tako, priča kaže da je za jedne davne utakmice u Nišu Matković ušao zadnjih desetak minuta i ne znajući za dogovor uvalio gol. Tako je Matković postao glavni »krivac« što je »Hajduk« te godine osvojio titulu ...

— Pa vidite da nije bilo namještane, da nisam dao gol »Hajduk« ne bi bio prvi ...

● Možda nije trebao biti, koje je to godine bilo ...

— Ajme, ne sićan se ni ja više, iman i ja godina, bio je to zlatan gol, kako su ga prozvali, da je ostalo nula nula, »Hajduk« ne bi bio prvi, vjerujem da nije bilo namještano ...

● Dobro ...

— Vi izgledate u sve sumnjate, a ja Vama tako virujem.

● I ja Vama, samo Vas malo boc-kam. Kakav bi razgovor bio da ja pitem: nema »štele« u nogometu, a Vi mi odgovorite; ne nema ...

— Ali ja bih i Vas htio privući nogometu, da dodele gledati utakmicu, a kako ću Vas privući, i ne samo Vas.

nego i druge ...

● ... turbo dobrim »komadima«, šallim se ...

— Može, ali gledajte, što će Vas vući prema nekom cilju, ugoda ili neugoda, saznanje da na cilju ima nečeg lažnog. Ugoda naravno, ne tvrdim da u športu nema anomalije, ali tvrdim da to nije izraženo u tolikoj mjeri. Ja vjerujem u iskrenost i poštenje u športu. Zato mene bockati nije interesantno, možda biste o nekom drugog i dobili neku ...

● ... bombastičnu izjavu.

— Da, ja volim raditi u miru; »Šibenik« je uvijek imao nekih problema; otkad sam došao je li se dogodio i jedan eksces. Nije, ni jedna mučka, a s istim ljudima radim, sa svima sam izvanredan, s upravom, s publikom, s igračima ...

● Vi ste aspirin ...

— (smijeh) ... samo je pitanje je li pomaže.

Dalmacija — slijepo nogometno crijevo

● Očito pomaže. Imate li Vi pri-govora na kvalitetu hrvatske nogometne lige?

— Mnogi su zaboravili da smo mi pogodeni ratom. Gro naših igrača išao je tamo gdje nije bilo rata ne samo zbog svoje sigurnosti, nego zato što je igrač profesionalac i ide tamu gdje su mu bolji uvjeti rada. Pogledajte »Jadran« iz Poreča, preko »Orijenta«, »Var-teksa«, pa u Zagreb, svi igrači su otišli tamu pa je normalno da je tamo veća kvaliteta i igre i igrača i klubova. Dalmacija je i ovog trenutka neka vrsta slijepog crijeva i nerealno je u ovoj neimati željeti da »Šibenik«, »Zadar« ili »Dubrovnik« odjednom dostignu »Var-teks« ili neki sličan klub koji ranije nije bio toliko kvalitetan i nije toliko značio za hrvatski nogomet koliko sada znači. Oni sad imaju novaca, a igrači se osjećaju jakim onolikom koliko novaca imaju. Imaju novaca, mogu kupiti koga hoće ... i sad neki odjednom želi stvoriti ligu od šest klubova, a to nije dobro. Pogledajte »Segestu«, »Osijek«, »Cibaliu«, »Belišće«, čim je tamo stao rat ojačali su klubovi rastu. Ja kažem da je kvalitet hrvatskog nogometa odli-

na, ni jedna zemlja nema toliko pravih igrača koliko ih ima Hrvatska ...

Zadovoljstvo je u radu

● Odnos hrvatskog nogometnog sjevera i juga, može li se govoriti o nekoj vrsti antagonizma?

— Ne, nema nikakvog antagonizma, radi se o zdravoj konkurenčiji bez koje nema napretka.

● »Croatiji« i »Hajduku« kao najjačim klubovima potrebiti su kvalitetni manji klubovi kako godišnje ne bi igrali samo jedan derbi, jedni protiv drugih, no opet stječe se dojam kako veliki svjesno guše male, da im dozvoljavaju da se razviju onoliko klub-ko je njima u interesu ...

— Gledajte, je li se u Šibeniku moglo posjetiti omladinskom radu, nije, to znači da će Šibenik najmanje slijedeće četiri godine biti, da tako kažem, opterećen s »Hajdukom«, »Croatijom« ili nekim trećim klubom koji je mogao normalno raditi i proizvoditi. Šibenska djeca zbog ratnih prilika nisu mogla igrati nogomet, pa su ili stali po skloništu ili su odlazili iz grada, zato će »Šibenik« barem još neko vrijeme crpiti igrače iz »Hajduka« jer je na to prisiljen. Ovdje igrača trenutno nema, tek je prije mjesec, mjesec i pol počela s radom omladinska škola nogomet ... A treba još i rješiti problem pomoćnog igrača da bi se moglo ući u kvalitetan rad s mlađima. I još nešto, to daje rezultata tek za nekoliko godina ... Šport je Šibeniku strašno potreban i ovo što se sad događa sa Šibenskim sportom i s nogometom i s košarkom i s vaterpolom još će prije pokrenuti tu Šibensku privrednu, pomoći da ljudi počnu raditi, a zadovoljstvo je u radu ...

● Kazali ste da Vas politika, ona dnevna ne zanima, ipak, ima li dodirni točka između športa i politike. Očito ima, evo moglo bi se reći da je problem oko imena »Dinamo« postao politički problem. Predsjednik Tuđman je kazao da naziv »Dinamo« neće proći, BBB-ovci ne prihvataju novi naziv »Croatia« ...

— Ja samo znam da je naš župan rekao da će se klub zvati »Šibenik« i da se zove »Šibenik«, znači, mi smo na dobrom putu ...

● Vi ste odličan diplomat, mogli biste u političare ...

— (smijeh) Što, pa zar to nije istina, istina je, i Vi se slažete sa mnom.

Nogomet nije za žene

● Predajem se. Danas sam u nekom športskom magazinu čitala tekst o tomu kako pojedini treneri svojim igračima sugeriraju seksualnu apstenciju prije utakmica, a pojedini ne. Što Vi sugerirate svojim igračima?

— Tri dana prije utakmice ...

● Aha, zato ste Vi otišli u trenera ...

— (smijeh) Ne, isto vrijedi i da trener, trener živi isto kao i igrač, što je igrač jede i trener, što igrač piće prije i trener, kako se igrač odmara, tako se i trener odmara, da to trener zna u kakvom je igrači stanju.

● Da Vas pozovu da trenirate neku žensku nogometnu ekipu, biste li prihvatali?

— Nikad to ne bih prihvatio, nisam za ženski nogomet, za žene su nježniji sportovi, ne nikad ne bih bio trener ženske ekipi, ne dolazi u obzir ...

● Ni za kakve novce ...

— Ne.

● Što Vam predstavlja novac u životu?

— Sigurnost, ali me novac neće i ne može promijeniti, ne želim se mijenjati.

● Da li imate manje ili da ih ne-mate biste li bili nezadovoljni?

— Ne bih, bio bih sran, radio sam i u tvornici i isto sam živio lipo, a bilo mi je teško, dva puta sam imao potres mozga, pukla mi je nogu, doživio sam odlazak iz športa sa SIZ za zapošljavanje, ostao sam na ulici. Morao sam se izditi iznad svih tih problema da bili ostao normalan čovjek,

DIJASPORTA

KADA ĆEMO U NAŠU ŠKOLU

Prošlog je četvrtka svečano obilježena prva obljetnica rada drniške srednje škole Ivana Meštrovića u progonstvu. Proslava je održana u crkvi Gospe od zdravlja u Splitu, a predvodio ju je fra Ante Čavka, vjeroučitelj škole i dekan drniški. Svetoj misi i prigodnom programu što su ga izveli učenici i nastavnici škole, bili su nazočni brojni gosti i uzvanici iz ustanova koje su pomagale rad škole.

O radu škole u progonstvu, nakon svete mise, govorio je ravnatelj prof. Ante Tomic. Počeli smo doslovce bez ičega, prostora, učionica, knjiga, nastavnih pomagala i zahvaljujući razumijevanju prometne i elektrotehničke škole, Mi-

nistarstva za kulturu i prosvjetu, Županije Šibenske, Splitsko-dalmatinske i brojnih dobrovlastora i donatora, uspjeli smo organizirati nastavu i privesti kraju ovu školsku godinu, naglasio je prof. Tomic. U sklopu srednje škole Ivana Meštrovića u Splitu ove su školske godine završeni programi prvog i drugog razreda gimnazije, prvi razred elektrotehnike na četvrtom stupnju i prvi razred elektrotehnike na trećem stupnju. Posebno je naglašeno da je ova jedinstvena progredička srednja škola u Hrvatskoj, bila širom otvorena i za učenike prognanike ne samo iz bivše drniške općine, nego i ostale koji su morali napustiti svoje

A. Čavka

domove pred srpskom agresijom. Tako su u klupama uz Drnišane bili i učenici iz Bosne i Hercegovine, i to bez obzira na vjersku ili konfesionalnu pripadnost. Neprocjenjivo je značenje rada ove progredičke škole, ona je okupila i održala na okupu dobar dio onih generacija učenika koji su morali napustiti svoj dom i školu u najosjetljivijem razdoblju života. S njima su i njihovi profesori i ostali djelatnici škole pa i to donekle nadomešće nedostatak Drniša, poljane i prekrasne zgrade njihove škole!

Budući da funkcionišu i osnovne škole na području Splita, Šibenika i slobodnog dijela bivše općine sa sjedištem u Unešiću i za narednu školsku godinu će biti organizirani upisi u prve razrede drniške škole i omogućiti djeci da zajedno sa svojim profesorima realiziraju programe za koje se odluče. Bit će im ponuđeno pet odjeljenja, četiri u Splitu i jedno u Šibeniku. To su gimnazije, elektrotehniku na četvrtom stupnju, elektrotehnika na trećem stupnju, trgovacka i metalska na trećem stupnju. Ova posljednja će se realizirati u sklopu industrijsko-obrtničke škole u Šibeniku.

Nakon ravnateljeva izlaganja uslijedio je kulturno-umjetnički program što su ga pripremili učenici i profesori škole. Pjevački zbor i niz recitacija prigodnih stihova pokazivali su da ovi ljudi nisu klonuli duhom, naprotiv, teško bi bilo naći školu s normalnim uvjetima rada, koja bi od tolikog broja učenika i djelatnika mogla formirati takav pjevački zbor.

Posebno je bila ganutljiva situacija na kraju svečanosti kada su ti mladići i djevojke u ambijentu crkve Gospe od zdravlja, nadahnuto otpjevali pjesmu »Bože, čuvaj Hrvatsku«.

Nakon svečanosti gosti i djelatnici škole su se skromno pogostili u prostorijama prometne škole uz neizbjegne uspomene na svoj Drniš, s jednom jedinom mišiju — kad ćemo doma, u Drniš!

Ivan BURIĆ
(Snimio: Đ. ERAKOVIĆ)

ŽUPANIJSKI VREMENOV: LIPANJ 1964. GODINE

PRODUŽUJE SE OPERATIVNA OBALA NA DOBRIKI

»Komunisti su imali jedinstvene poglede i davali su u svakoj prilici rezervnu podršku rukovodstvu Saveza komunista u svim pitanjima unutrašnje i vanjske politike. Na prvom mjestu istican je ideološki rad i podizanje idejnog nivoa članstva, kao i njihovi zadaci u obuci i vaspitanju vojnika. Kada je bilo riječi o ideološkom uzdizanju članstva, onda je istaknuto da je taj rad bio intenzivan i da se odvija u duhu materijala i zaključaka VI. kongresa, materijala sa svih plenuma, poznatih govora druga Tita i ostalih naših rukovodilaca i u duhu datih stavova viših partijskih foruma.« Tako je Mihajlo Kurić, u »Šibenskom listu« od 17. lipnja, izvještavao o radu međugornionske konferencije Saveza komunista na kojoj su delegati na Osmom kongresu SKJ izabrani general-major Zarija Stojović i potporučnik Boltižar Benko. Istodobno doznačimo da je Predsjednik Republike »za zasluge u narodno-oslобodilačkom ratu« odlikovao Tomislava Eraka, te se najavljuje da će u čast 27. srpnja biti puštena u promet dionica Jadranske magistrale Između Šibenika i Gruža. U političkoj rubriki Šibenskog glasila pod naslovom »Neophodne korekcije« članak je Zvonka Štaubringera u kojem se

razglaba, među ostalim, o smanjenju troškova rada društveno-političkih organizacija. Marlivi Joško Čelar izvještava o djelatnosti Doma JNA.

Kao prilog »Šibenskog lista« tiskan je uradak pod naslovom »Mladi«. Svoje priloge za »Mlade« dali su Antica Gracin, Miomira Kulić i Ljubica Miletic. Nadalje, Živo Petković je dao prilog o radu dramske sekcije TLM »Boris Kidrić« — mladi kidričevci su, pod režiserskim paskom Ante Balina, izveli komad »Dlanom o dlan« književnika Pere Budaka, a uloge su kreirali Petar Šarić, Gordana Novaković, Dražen Belamaric, Boris Marinov, Petar Karadžole, Zvonko Baus, Olivera Milivojević, Ankica Roca, Gojko Tošić, Anica Perić, Ivanka Curavić, Višnja Baranović, Tanja Jadravić, Boris Uroš, Damir Štrkalj, Leo Ernjak, Niko Parat, Ratko Curavić i Vlado Zorić.

Kulturalna rubrika »Šibenskog lista«, pod naslovom »Muzej dobio prijave«, izvještava da je Muzej grada Šibenika dobio vrijedne isprave, među njima primjerak šibenskog statuta »iz predmetačke dobi, vjerovatno najkasnije iz sredine 14. stoljeća«, a i niz drugih dokumenata — oni su fotokopirani u Državnom arhivu Madarske gdje se čuvaju originali (godine 1167). Izdan je

prvi privilegij Šibeniku a dao ga je ugarsko-hrvatski kralj Stjepan, ali original tog privilegia nije sačuvan. Najstariji sačuvani privilegij je kralja Bele iz 1245. godine.

Branko Belamaric sekcija kvalitetu filmova koji su tada igrali (Topovi s Navarona, Goli otok i Dezerter), najavljuju se nove kulturno-zabavne priredbe u organizaciji Doma JNA — nastupit će glumci Milivoje Živanović, Blaženka Katalinić i Drago Felba, a pjevači Lola Novaković, Senka Veletanlić, Timor Petrović, Đžimi Stanić i Milan Subota. Najavljuju se i priredbe koje će organizirati šibensko Turističko društvo — na plivačkom bazenu u Crnici gostovat će koncertna grupa »Los Amigos«, koju sačinjavaju Ivan de Paula iz Brazilije, te Niko Ventura i Niki Davis iz Italije. Joško Čelar objavljuje foto-reportažu — beogradski list za djecu »Kekec« poklonio je selu Kašić montažnu školsku zgradu. Svečanosti su prisustvovali Novica Dabić, Sava Odović, Nikola Panjkota, Paško Perić, Jakov Grubišić, Josip Ninić i Nikica Bujas. Vitomir Gradiška nastavlja objavljivati kroniku »NOB 1944«. O proslavi Dana škole u Drnišu izvještava Josip Zagorac. Nakon pozdravnog govoru profesora Franje Jakelića izveden

je kulturno-umjetnički program, a njegovi tvrtci, među ostalim, bili su Luca Kedžo, Magdalena Hršić, Iskra Kulundžić, Vuga Matić i Biserka Pešić, a izvedena je i jednočinka »Zec« Zlatka Špoljara.

U gradskoj rubrici lista novinari su razgovarali sa Zagorkom Petrić, matušanticom Šibenske Gimnazije i osamnaestogodišnjim Krunom Sladoljevom, učenikom III. razreda Ekonomskih škola i predsjednikom Mjesnog komiteta Saveza omladine Vodice. Čitamo i o radovima na operativnoj obali Rogać — taj se dio obale produžuje za 100 metara, a u Dobrili poduzeće »Izgradnja« podizati zatvoreno skladište koje će zauzimati prostor od 300 četvornih metara.

U posljednjoj utakmici prvenstva drugoligaša NK »Šibenik« gostovanje je u Pulli i od tamnošnje »Istre« izgubio sa 1:0. Utakmicu je gledalo 3000 ljudi, a Šibenčani su nastupili u sastavu: Širković, Friganović, Marenči, Žepina, Miljević, Stošić, Perasović, Orošnjak, Stanišić, Aralica i Marinčić. Nakon trideset odigranih utakmica, a među šesnaest klubova, »Šibenik« je zauzeo deveto mjesto (dobjeo je i izgubio po devet susreta, dok ih je dvanaest završio neriješenim rezultatom). U Drnišu je, kako je javio Josip Zagorac, Općinski komitet raspravlja o športu i preporučio da se »ljeto iskoristi za sportsku aktivnost na selu« — upute o tome dao je Risto Mrden.

(Nastavlja se.)

J. VESELIĆ

NA NIŠANU POŠUMLJAVANJE BLOKIRALE - OVCE?!

Grupa mještana Danila Gornjeg, štiteći svoje uske privatne interese, blokirala akciju pošumljavanja ● Iznenaduje pasivnost »Šumarije« koja je obustavila planiranu sadnju i to na površinama koje su isključivo njezino vlasništvo

Poduzetni direktor šibenske »Šumarije« Branko Kekelić prije nekoliko dana saopšio je podatak da će tvrtka kojoj je na čelu iduće jeseni pošumiti oko 20 hektara zemlje za što je već osigurano 36 tisuća sadnica. To je plan šibenskih šumara, a hoće li on biti realiziran još ujvijek je neizvjesno. Naставak pošumljavanja brda Trtar crnim borom nastaviti će se bez teškoča, ali se problemi, kako navodi direktor Kekelić, javljuju u Danilu Gornjem gdje je već obavljeno podrivanje terena za pošumljavanje, ali se mještani navodno protive toj akciji.

Kada je akcija priprema terena za pošumljavanje na predjelu Podi u Danilu Gornjem u prošloj godini već bila privredna kraj u nekoliko mještana, koji na tim prostorima napasaju svoja stada, štiteći svoje uske privatne interese od akcije su stvorili »slučaj«. Svoje interese su izdigli na razinu problema sela pa je došlo i do zbraja mještana. Bilo je tada povišenih tonova i neprimjerenih ponašanja usprkos nastojanju direktora »Šumarije« da objasni da su Hrvatske šume isključivo vlasnik tih površina i da imaju društvenu obvezu da te goleti i pošume. Naelektriziranoj atmosferi kumova je sigurno i predstavnik Ureda za gospodarstvo Davorin Pamić koji je, držeći se linije nezamjerenja, oportuno predložio »pa ljudi ste, dogovorite se«. A baš pozivom »dogovorite se« nekolicina mještana je krivo procijenila da može postavljati uvjete i govoriti o zabrani pošumljavanja. I to na površinama koje nisu njihove. Zato minule jeseni na već pripremljenom terenu nisu posadene sadnice. Mimo rezona i suprotno društvenim interesima »Šumarija« je, naime obustavila akciju pa je štetu pretrpio i »Kamenar« čiji su radnici tu bili angažirani. Slični pogrešku čelnici šibenskih šumara su ranije počinili i u Danilu Kraljicama gdje je akcija bila također blokirana pa je to osokolio mještane Danila Gornjega. Zbog toga, ako se nastavi popuštanjem, to može imati neželjenu lančanu reakciju.

— Nismo protiv pošumljavanja — kategoričan je Miro Vukšić koji je predsjedao zbor mještana. Samo nekoliko ljudi napasa, naime ovce na terenu Podi i, da bi bili svi zadovoljni, predlagali smo postupno, parcijalno pošumljavanje i to isključivo hrastom, a ne nikako borovima. To je bit spora.

Poznati pravni stručnjak i dugogodišnji javni pravobranilac Marko Bušić nam je rekao:

— Hrvatske šume su vlasnik spornih površina i imaju pravo i dužnost da maniraju dobrog gospodarstvenika o njima brinu i da ih pošumljavaju.

Danilarima, a i svima ostalima, na znanje i — ravnjanje!

J. VUČENOVIC

Trijumfalni pohod nekoliko tisuća šibenskih navijača, predvođenih »Funcutima«, ulicama Šibenika nakon utakmice posljednjeg kola: ŠIBENIK—BELIŠĆE (2:1). S razlogom Šibenik je ostvario briljantan uspjeh u svojoj bogatoj povijesti. Vicešampionski proljetni hod donio mu je opstanak u prvoligaškom društvu

NOGOMET

»ŠIBENIK« JE VICEŠAMPIONSKI PRVOLIGAŠ

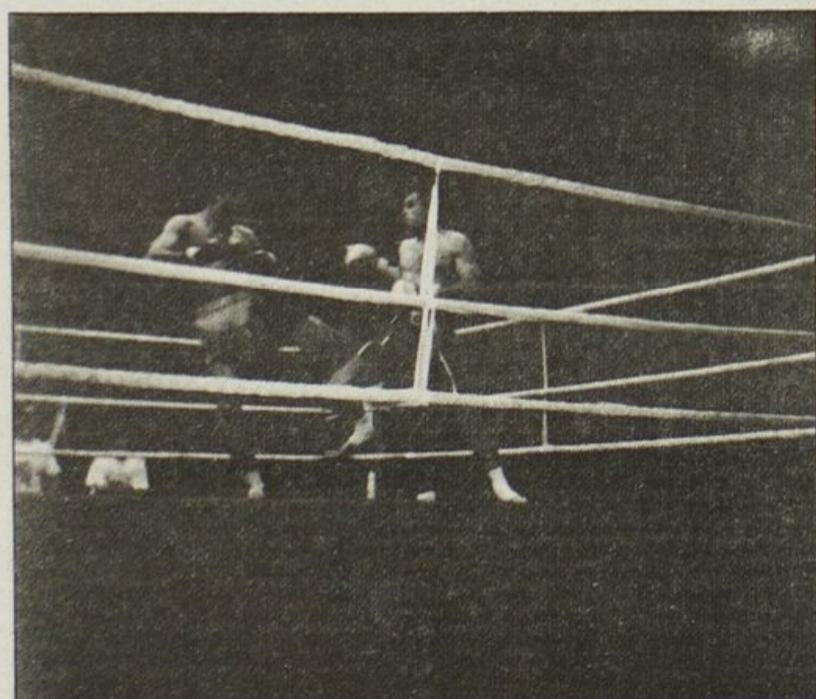
Gotovo je — gotovo! Višemjesečna neizvjesnost oko sudbine šibenskog prvoligaša okončana je na briljantan način. Ivica Matković nogometni »čarobnjak«, ispunio je obećanje dato 10. siječnja ove godine. »Šibenik« je prvoligaš! Ivan II., čovjek s tisuću intelektualnih i kockarskih čula, kojeg Šibenik slavi kao heroje, dosanao je potajni šibenski nogometni san. Novi cilj zove se Europa. Matković po svemu sudeći ostaje u Šibeniku. Šibenčani žele, a za to imaju i potporu svih diljem Hrvatske, u sam vrh hrvatskog nogometnog.

Pjevalo se i feštalo protakle nedjelje i na šibenskoj rivi i na intimnoj večeri NK »Šibenik« u »Zlatnoj ribici«. Izrečene su mnoge riječi pohvale. Podijeljeni darovi — lopte. Jednu je župan Šibensko-Paško-Bubalo darovao i predsjedniku RH. »Volim more, volim kamen, volim i Dalmaciju« pjeva je ansambl »Bonaca« u raskošnom ambijentu »Zlatne ribice«. Pala je i »Cesarica« za Matkovića. Kanule su i suze, Šibenik će to pamtiti.

B. ČUBRIĆ
(Snimio: Đ. ERAKOVIĆ)

Tisuće ljudi ispred šibenske ribarnice, na Rivi. Trebalo je pojesti vola teškog preko 450 kg i popiti tisuće litara vina. Pjevalo se i plakalo od sreće na šibenskoj rivi

TAJLANDSKI BOKS

SREBRO ZA MARIA ZORICU

Šibenčanin Mario Zorica, član »Centra borilačkih športova Osvit—Šibenik«, nije imao sreće na ovogodišnjem prvenstvu Hrvatske u tajlandskom boksu. On je u finalu izgubio, tek nakon ozljede, od Zagrepčanina Ivica Tekića, dvostrukog europskog prvaka u full-contactu, koji je proglašen i najboljim borcem prvenstva. Bez obzira na poraz, srebrna medalja Mario Zorica ima za Šibenčane zlatni sjaj. Spektakularni meč: Zorica—Tekić, na Gripama je gledalo preko 2500 ljudi.

TENIS

MURTERSKI TRIO NA VRHU

Na teniskim terenima na Šubićevcu održan je turnir osnovnih škola iz cijele županije. Počeo je u subotu, 11. lipnja, uz ne baš brojne gledatelje. Kiša je omela odigravanje pa se stoga finale održao u ponedjeljak. U finalu za učenike od I. do IV. razreda nastupio je Jure Vodopija iz Murtera i Tomislav Ljubić iz Šibenika, a pobjednik nakon luke borbe bio je Jure Vodopija sa 6:2, 6:3. Od V. do VIII. razreda za natjecatelje prvo mjesto zauzeo je Danijel Ježina iz Murtera koji je pobijedio Venča Skračića, također iz Murtera sa 6:3, 6:2. Za prvo mjesto kod natjecateljki pobrinula se Kate Kovačević iz Murtera koja je pobijedila Ivanu Špirjan iz Vodica sa 6:2, 6:2. Njima su uručene diplome i nagrade.

Slijedeći turnir koji organizira Teniski klub »Šubićevac« jest turnir »Festival djeteta« za mladež do 14 godina uz pokroviteljstvo »Međunarodnog festivala djeteta« iz Šibenika koji će se održati od 24. do 26. lipnja. Turnir će se održati na teniskim terenima na Šubićevcu, a najboljima će se uručiti nagrada. Na turnir će se moći prijaviti svi koji su prijavljeni u HTS do 21. lipnja uz prijavninu od 40 kuna.

Josip PAPEŠA

MALI NOGOMET

DANILU I ČAST I SLAST

Zajednički snimak za uspomenu. Veterani Danila i Hajduka. Golovima Mira i Bore Vukšića, slavili su veterani Danila (2:0). Susret je odigran na novootvorenom športskom objektu u Danilu. Veterani Hajduka nastupili su u sastavu: Pralija, Đonić, Brailo, Ivković, Borozan, Smolčić, Glušić i Jerković. Na kraju je Danilu ipak pripala i čast i slast. A svi skupa feštali su do kasno u noć ...

RAGBIJAŠI RK »ŠIBENIK« PONOVNO POČELI S RADOM

OSLONAC NA MLADEŽ

Zahvaljujući skupini entuzijasta u Šibeniku je ponovno oživio rad ragbi kluba, koji je sa uspjehom djelovao od 1980. do 1986. godine. Od tada je prestao djelovati zbog teških uvjeta rada, ali igrači i članovi uprave ostali su i dalje na okupu.

Za vrijeme domovinskog rata većina igrača i članova uprave bila je dragovoljna na položajima diljem Hrvatske. Ali nisu zaboravili na ragbi. Sudjelovali su na ragbi Kupu za područje Dalmacije. Tako su za vrijeme domovinskog rata sudjelovali na kupu Dalmacije u Pločama gdje su osvojili drugo mjesto dok su na igralištu vojarne »Ante Jurić« u Mandalini treniraju ovi igrači: Jure Perić, Kristijan Bulat, Vinko Mrša, Marko Sarac, Rajko Baljak, Alen Šeparović, Tomislav Cvitan, Marin Knežević, Jure Zorić, Dražen Skorić, Antonio Buva, Ante Perić, Niko Antunac, Aljoša Bauk, Zvonimir Čelar, Dinko Sarac, Ante Budimir-Ilić i Ramadža Ante.

Zbog obaveza starijih igrača u HV-

Rade TRAVICA

UKRATKO

PRVI DIO »BRODARICI« »JASTREB« PRVAK

Odigravanjem 9. kola završen je prvi dio prvenstva Regionalne bočarske lige Šibenik — Zadar — Pag u kojem su postignuti očekivani rezultati. Vodeća zadarska »Brodarica« pobijedila je šibenskog »Solarisa« sa 11:5.

»Mladost« je u gostima s »Bili Brigom« odigrala neodlučno 8:8. U lokalnim derbi susretima »Vir« je pobijedio »Zadar« sa 14:2, dok je na bočalištu Šubićevac »Sv. Mihovil« poražen od »Vodica«.

Slobodni bili su boćari biogradske »Ilirije«. Poslije 9. kola u vodstvu se nalazi »Brodarica« sa 86, »Bili Brig« sa 85, »Solaris« 79, »Mladost« 69, »Vodice« i »Zadar« sa po 52, »Sv. Mihovil« 49 i »Ilirija« 17 bodova. U sljedećem kolu sastaju se: »Sv. Mihovil« — »Solaris«, »Brodarica« — »Zadar«, »Vir« — »Mladost«, »Bili Brig« — »Ilirija« i »Vodice« slobodne.

Rade TAVICA

BITI DALEKO, A BITI BLIZU

1. Podignite slušalicu. Kada čujete zvuk slobodne linije ubacite karticu.

2. Birajte broj koji želite.

3. Obavite razgovor.

4. Objesite slušalicu. Izvucite svoju karticu. Hvala!

CHIP TELEFONSKA KARTICA - KARTICA S DUŠOM ZBLIŽAVA LJUDE

HPT

Kupite svoju CHIP karticu još danas!

Ljudi često koriste telefon. On ih povezuje praktično, brzo i jednostavno. On je i u govornici iz koje telefoniranje dosad nije uvijek bilo jednostavno - ali tehnika i HPT napreduju...

Od 15. svibnja ove godine HPT u cijeloj Hrvatskoj uvodi jedinstvenu ČIP karticu popularno nazvanu TONČIP. TONČIP se prodaje u svim poštama. S njim možete zvati Hrvatsku i cijeli svijet iz svih govornica u bilo koje vrijeme.

TONČIP kartica broji impulse, prati iskorištene i obavještava vas kada je broj impulsa pri kraju. Istrošene kartice mnogi skupljaju i čuvaju, kao filatelisti, pa i na taj način one komuniciraju među ljudima.

Neka Vam je TONČIP uvijek pri ruci. I kad ste daleko - s njim ste blizu. I uvijek možete pozvati, pitati, javiti se ili reći "Volim te!" Kupite TONČIP još danas!

NOVO • NOVO • NOVO • NOVO •

Cijenjeni poslodavatelji

Stojimo Vam na usluzi našim programom obveznog osiguranja poslodavatelja za naknadu troškova zbog ozljeda na radu i profesionalnih bolesti, uz povoljnije premije.

Naših 110 godina tradicije, sigurnosti i povjerenja te vlastiti stručni kadar, dovoljno su jamstvo Vaše sigurnosti i sigurnosti Vaših interesa.

Obratite nam se s povjerenjem, čekamo na Vas.

Sa štovanjem,

Filijala Šibenik
59000 Šibenik, S. Radića 9,
poštanski pregradak 106
telefoni: 059/23-759, 23-725, 23-956, 23-078, 23-633
direktor: 059/23-828
šef odjela za pribavu osiguranja: 059/24-666
telefax: 059/24-453

UPAMTITE!
CROATIA JE SAMO NAŠA I VAŠA
ZA POSLOVE OSIGURANJA IZUZETNA
I JEDINSTVENA

MALI OGLASI Tel. 35-600

POVOLJNO PRODAJEM III mlijenjam za teren u Donjem polju povlaće ceste, plastični brod »Istranku« s kabinom, oštećenu ali zakrpanu, nije kitovano i lovačku pušku »Bereta«, kalibr 12 mm, bokerica, jako malo korištena. TE — KEMPING prikolicu, jedna akasa sa šest ležaja, kompletno opremljeno za kampiranje, kobru tip 148, švedska, mješavina 5% za bušenje i štampanje kamena. Javiti se na telefon 50-299.

PRODAJEM štenad njemačkog boksera, vrhunski pedigre, tetoviran i cijepljen. Javiti se na telefon 25-339.

TRAŽIM garsonjeru III jednosoban stan u užem dijelu grada. Javiti se na telefon 28-136.

OBAVIJEŠT

Glasbena škola Ivana Lukačića održat će audiciju za prijem novih učenika u osnovno i srednje glazbeno obrazovanje 20., 21. i 23. lipnja 1994. godine, od 9 do 12 i od 17 do 19 sati u prostorijama škole.

PRODAJE se kuća u Crnici uz školu Jurja Dalmatinca. Zainteresirani se mogu javiti na telefon 26-332.

PRODAJEM stado od 40 koza. Javiti se na telefon 46-625.

POZIVAJU se Šibenčani rođeni 1944. godine na proslavu 50 — godišnjice života. Proslava je organizirana za subotu 25. lipnja. Prijave do 18. lipnja kod Ciglića u brijačnici Jušić.

PRODAJE se građevinski objekt površine 37 četvornih metara u Stankovskoj ulici, neposredno uz glavnu tržnicu, pogoden kao prodajno skleđani prostor, III kao prostor za obrt. Informacije na telefon 23-173.

KUPUJEM dvosoban III trosoban stan III manju kuću. Javiti se na telefon 32-657.

PODUZEĆE »Autopromet« u Šibeniku u Ulici kralja Zvonimira broj 103, prodaje ogrevno drvo po povoljnim cijenama. Mogućnost plaćanja čekovima u više rata. Informacije na telefon 32-752.

PRODAJEM gume za kombi vozila. Javiti se na telefon 24-817.

»ŠOLIĆ« PRIVATNO POGREBNO PODUZEĆE

Bože Peričića 3, Šibenik

Kompletne pogrebne usluge (osmrtnice, dokumentacija, glazba)

- širok izbor pogrebne opreme
- sveže vlijenci i buketi

Sve na jednom mjestu.

Uz kompletну uslugu besplatan prijevoz na području Županije Šibenske.

Mogućnost kreditiranja kompletne pogrebne usluge na rok od tri mjeseca.

Kad vam je najteže mi vam stojimo na raspolaganju od 0-24 sata.

Telefoni: 059/34-508, 36-610 od 7 do 19 sati.

Dežurni telefoni za hitne slučajevе: 059/32-010, 33-079.

Iskrena sućut!

TRAŽIM poslovni prostor površine od 40 do 100 četvornih metara pogoden za prodajni magazin. Ponude na telefon 33-363 od 8 do 19 sati.

IZ MATIČNOG UREDA

ROĐENI

DOBILI KĆER: Ivan i Mira Lokas, Vojislav i Đurđica Vučetić, Vesna Gardijan, Edo i Mirjana Juraga, Milenko i Rajna Poljičak, Neven i Svetlana Pač, Joso i Mirjana Vrkić, Josip i Fatima Vrčić, Sveti Šarić i Blaženka Miletić, Žvonko i Majda Junaković, Jurica i Maja Bo-

ban.

DOBILI SIN: Ivica i Elizabeta Hercegovac, Vinko i Klaudia Kardum, Jako i Manda Ivančević, Ika i Mira Ikača, Slobodan i Branka Žura, Joso i Jaka Pač, Marija Kolovrat, Joso i Marica Stegić, Miroslav i Blaženka Marić, Željko i Meri Učić, Mile Čupić i Jablanika Birin.

UMRLI

Slavka Berović (82), Ivan Pavlović (79), Ivan Periša (80), Desa Cvjetković (38), Slavica Stegić (74), Jere Pulić (80), Radoslav Jaram (58), Mara Relja (84), Blaž Bumber (65).

U SJECANJE

SLAVKO (BORU) BRKIĆ
21. VI. 1984.
— 21. VI. 1994.

Uvjek si u našim mislima i ostat češ do kraja našeg života. Trajno ćemo te voljeti, nikad te nećemo zaboraviti.

Tvoji namilji: suprug Dragan, sin Slobodan, kći Dragana, svekar Nikola, svekra Slavka, zaova Vinka i zet Đorđe.

(028)

KREŠINA KARTULINA

PEŠKARUŠA

Kad se u jednom mjestu od ozbiljnih razgovora dove do zajedničke europskih razmjera ond to mjesto pristaje biti DIPLOMATSKA ŽENEVA i postaje PEŠKARUŠA. Da je ŽENEVA postala PEŠKARUŠA kažu i zadnji prigovori o ratnoj i nesrtnoj Bosni. Srbi opet naglašavaju kako su za sve HUMANE akcije, jerbo ističu kako su iz naoružanja izbacili NOŽE i sve rješavaju puškama i topovima ovisno šta teren traži. U PEŠKARUŠU je doša i šerif MARTIĆ. Doša je upozorit GRANIČA I ZUBAKA da se maknu od koridora, jerbo im opskrba zadnje vrijeme nije baš najbolja. Šerif MARTIĆ je prista na prigovore sa REPUBLIKOM HRVATSKOM samo je zamolila da DEGORICIJA doneše SPOMENICU iz 1941. godine kako se ne bi dogodila MITING. Prvi put se u PEŠKARUŠI moglo čuti kako se KARADŽIĆ požalija i kaže kako mi nije jasno zašto on ima toliki broj PACIJENATA, a mnogi LIKARI iz njegove branje nemaju šta raditi. Žalija se poradi SANKCIJA, ali je kaže kako »SRPSKA PRIVREDA I POLJOPRIVREDA UME« da se i tome suprotstave. Za sada PRIVREDA proizvodi VELIKOSRPSKU PRAŠINU, i jedini problem za sada su ŠKARTOCI. Poljoprivreda je također uspješna, a najbolja je proizvodnja PENDREKA na KOSOVU. Inače uz ugoj PENDREKA vrlo unosne KO-SOVSKE biljne kulture, uzgajaju se TENKOVSKIE GUSJENICE, SAJKACHE i ostali materijal za SIGURNOST KO-SOVA.

U ŠPORTU su uveli jednu novu disciplinu, a zove se TRKA PUTEVIMA BRATSTVA. Prva takva trka organizirat će se u SUBOTICI. Za sudjelovanje u trci pozvani su svi HRVATI i MAĐARI i trčati će u jednom smjeru do BRODA ili ŽUPANJE.

Ovo je najaktualnije, štovani čitatelji, šta se moglo čuti na zadnjem sastanku u PEŠKARUŠI. Lako mi je za tdu PEŠKARUŠU, stra me je da se naš SABOR ne pritvori u novu PEŠKARUŠU. Dugo se prigovara i nije mi drago, da iz svega ne bi izasha MUČAK. Iz pouzdanih izvora sam imao čuti kako se MESIĆU i MANOLIĆU pridlagalo da uzmu upravu nad HRVATSKIM MEDIJIMA. Obrazloženje za ovaj prijedlog da je gospodin Radić. On tvrdi da je bolje da svoje prijedloge i primjedbe iznose u domaćim medijima, jerbo svako malo slati pisma u Ameriku nije jeltin posal. Oba su istakla kako je to vrlo složen posal, jerbo nije lako sve te novine dovesti u red ako se zna da su manje-više sve uz vladajuću stranku, a tu se osobito ističu GLOBUS i FERAL TRIBUNE. Ništa se još ne zna, sad se moraju održati savjetovanja sa šefom OPORBE.

Moran van ukazati, dragi čitatelji, na još jedan problem u našem gradu, oli da budem točan, u LUCI. Naš najšibenski poglavnik grada ŠIBENIKA odredija je LUKU pritvoriti u TRAJEKTNU LUKU, otvoriti se svitu. Svi smo to pozdravili i kazali: »BRAVO, ANTE!« Javila se gospodin MORIĆ koji se suprotstavlja našem GRADONĀČELNIKU. Kako luka ne radi, tamo su UNPROFOR-ci s opremom. Kad bolje pogledam to van dode slično AUTO-PARKU kojeg su prije držali cigani u Režinama, je da su ovi teke lipše obučeni, a i AUTO-PARK im je teke bolji. Kako je sada gospodin Morić u poziciji da ŠPAKERIMA olli PLAVCIMA mora osigurati mir, boje se da će im se to narušiti otvaranjem luke. Uporan je jedan, uporan drugi, ko će dobiti, vidit ćemo.

Ja sam za našeg gradonačelnika. Ante! Ante! Ante! Naprid Ante! Ne daj se Ante! Ante! Ante! Mi smo Antini, Ante je naš! Ante! Ante! Skužajte, ja se ponašam kada san na utakmicu. Istina, još živin pod dojmovima Šubićevca, a ponekad san u Americi pri otvaranju SVJETSKOG FESTIVALA BALUNA. Pitate se kako mogu biti u Americi sa MIS-LIMA da me volja i bez KUNE u džepu. Nazdravje vaš Krešo

ŠIBENIK - ČLAN

Spiljan Ozren Granda, član splitskog »Auto-racinga« ukupan je pobednik pozivne autoturke, nagrade »Valvolino«, pod nazivom »Obadvaj Šibenik 94. Voženoj na stazi na Biocimi koja je posebno za to uredena. Staza je bila duga 2500 metara, a vožene su dvije utrke po 12 krugova. U prvoj utrci Granda je pobijedio BMW-om M3 u vremenu 16:28:68, dok je u drugoj bio još bolji — 15:54:11.

Za pozivnu autoturku u Šibeniku, bilo je prijavljeno 26 najboljih hrvatskih vozača. Način, Šibenik su došla samo devedorica. Na treningu, zbog kvara na automobilima nisu startali Dubravko Barbarić s BMW-om M3, član autokluba »Zelina«, Zlatko Kandrnka s »fiatom 128« i Boris Štrkalj s »lanciom delta integrale«, član AK »Šibenik«. Boris Zaller, vozač formule 3 »opel-lotus« imao je na zagrijavanju manji udes pa ni on nije nastupio. Startala su dakle petorica vozača u obje utrke. U prvoj je utrci poredak bio: Granda, Muhejljić, Nosić, Šipek i Milavić, dok su u drugoj utrci Nosić i Muhejljić zamjenili mesta, a Milavić je zbog kvara odustao dva kruga prije kraja.

Šibenčani će pamtiti prošli subotu po vrlo dojmljivom dekoru i organizaciji utrke. Nakon četverogodišnje stanke oko 25.000 ljudi došlo je vidjeti utrku oktanskih konja. Šibenik se ovom utrkom učlanio u visoko hrvatsko automobilističko društvo. Postao je članom te velike obitelji. Zbog visoko profesionalne organizacije, s velikom dozom vjerojatnosti možemo ustvrditi da će Šibenik iduće godine dobiti utrku prvenstva Hrvatske.

B.C.
Snimio: R. GOGER

VIJEST S TELEFAKSA

HSP - ZA IZBORE SPREMNI

»HSP ostaje na svom dosadašnjem političkom kursu i pri dosadašnjoj koncepciji rada. Odlučno odbacuje sve insinuacije oko svog položaja i svojih stajališta o pitanju prevladavanja krize parlamentarizma, smatra da aktualni sukob između HDZ-a i oporbe nije ništa doli strančarenje, odnosno, gola borba za vlast što je pravaš i navelo da napuste oporbenu koordinaciju. HSP-je stranka na drugom, a državni interes na prvom mjestu.« Ovo je prema rječima Šime Vikarija jedan od glavnih zaključaka proširene sjednice Glavnog stana HSP-a, održane osamnaestog ovog mjeseca u Šibeniku. Na burnoj sjednici na kojoj je bilo prisutno pedeset i pet visokih dužnosnika stranke, predsjednici županijskih vijeća, članovi Glavnog stana iz Hrvatske i BiH te jedan član iz Njemačke, najviše i najduže se raspravljalo o položaju HSP-a u Saboru, odnosno o tim sve češćim insinuacijama i zlonamernim podmetnjima koja su zbulnile i neke naše u radu stranke nedovoljno angažirane članove, kazati će Vikario. Stoga su svoje mandate na raspodjeljanje Glavnog stana stavili dopredsjednici Glavnog stana i glasnogovornik stranke, Anto Đapić, Goran Trdin, pročelnik Odbora za političku strategiju i Vikario kao koordinator za dijasporu te pročelnik Odbora za vanjske poslove u HSP-u. Nakon žućne i burne rasprave Glavni je stan potvrdio njihove mandate, a zaključno je i da trojica pravaških zastupnika samoinicijativno procijene i donesu odluku o ulasku odnosno neulasku u parlament. Pravaši drže da je mjesto rješavanja krize Sabor u čije klupe ne treba sjediti pod bijelim uvjetima. Kako pravaši smatraju da sve upućuju na prijevremene izbore, na proširenju su sjednici oformili Izborni stožer od pet članova koji će voditi pravašku predizbornu politiku. »HSP je za izbore spremni«, kaže Vikario. Na eventualne izbore HSP bi mogao izći u koaliciji s pravaškim blokom čije je formiranje naužnost što je također jedan od zaključaka Glavnog stana. U Hrvatski pravaški blok ušli bi Hrvatska čista stranka prava, Hrvatski oslobodilački pokret, Hrvatska republikanska stranka i, naravno, Hrvatska stranka prava. Što se tiče odnosa prema BiH, HSP i dalje smatra da je cijelovita Bosna nužnost, ali isto tako smatra da je nužnost hrvatsko-bošnjački vojni blok. O pitanju odnosa sa Srbima iz UNPA pravaši su rezolutni – pregovori su s njima ponizavajući i sramotni. Ako se već mora onda se treba pregovarati s međunarodnim zajednicom koja je Hrvatskoj dala odredena jamstva kada je riječ o reintegraciji okupiranog dijela države, makarskih mišljenja su pravaši, politički pregovori neće dati rezultata. Ne žele da ih se shvatiti kao ratnohuškače, ali po pravašima, reintegracija je moguća jedino vojnim putem.

L. MILIŠA

VELIKE OBITELJI

AUTOTRSPORT ŠIBENIK

PUTNIČKI SEKTOR

SEZONSKI VOZNI RED

Vrijedi od 20. 6. 1994.

ŠIBENIK — SRIMA — VODICE

Iz Šibenika	5.45	6.45	7.45	8.40	9.45	10.45	11.45	12.15
	14.30	15.30	17.30					

Iz Vodica	6.10	7.05	8.05	9.10	10.05	11.05	12.05	12.45
	15.00	16.00	18.00					

ŠIBENIK — SRIMA — TRIBUNJ

Iz Šibenika	6.30	9.00	10.30	12.00	13.30	15.30	18.00	19.30
	20.30							

Iz Tribunja	6.00	7.00	9.30	11.00	12.30	14.00	16.00	18.30
	20.00	21.00						

ŠIBENIK — JEZERA — MURTER

Iz Šibenika	5.45	6.15	9.00	11.30	13.30	15.30	16.15	19.30
	21.00							

Iz Murtera	6.45	7.00	10.00	12.30	14.30	16.30	17.15	20.30
	22.00							

NAPOMENA: Istaknuti polasci prometuju preko Srime — Tribunja!

ŠIBENIK — BRODARICA

Iz Šibenika	7.00	7.45	8.45	9.45	10.45	11.45	12.45	13.45
	16.45	17.45	18.45	19.45				

Iz Brodarice	7.20	8.00	9.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00
	17.00	18.00	19.00	20.00				

ŠIBENIK — PRIMOŠTEN — ROGOZNICA — RAŽANJ

Iz Šibenika	5.00	6.00	9.30	11.45				
	5.50	6.45	10.15	13.00				

NAPOMENA: Istaknuti polasci prometuju samo do Rogoznice!

ŠIBENIK — GREBAŠTICA — PRIMOŠTEN

Iz Šibenika	10.00	11.00	12.00	13.30	14.00	14.40	17.00	18.15

<tbl_r cells="9" ix="1